

РЕШЕНИЕ

№ 2791

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8996** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалби на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителите Х. М. М. Б. и А. Ф. Ф., чрез адв. И. И. А. със съдебен адрес [населено място] [улица] – 14, ет. 5, офис Адвокатско дружество „Д. и А.“ срещу Ревизионен акт № Р – 22220220002837 – 091 – 001/05.04.2021г., издаден от М. Й. С., орган, възложил ревизията и С. М. М., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №967/28.06.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №1185/05.08.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020г. в размер на 15 167.10 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 02.2020г. в размер на 9 649.38 лева главница и и съответните лихви и за данъчен период м. 03.2020г. в размер на 15 005.67 лева главница и съответните лихви. Задълженията са в резултат на облагане с ДДС на жалбоподателя като посредник в декларирани от него като тристранни операции по смисъла на чл. 15 ЗДДС и чл. 9 от ППЗДДС, за които органите по приходите са приела, че няма доказателства приобретателите на стоките да са ги обложили с ДДС в страната, в която стоките са пристигнали. ДДС е начислен и във връзка с отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 328.91 лева по 11 фактури, издадени от [фирма] с предмет консултантска такса по договор от 01.01.2018г., за

които органите по приходите са приели, че не са реално осъществени.

С жалбите се иска отмяна на ревизионния акт в оспорената част като незаконосъобразен. Правят се възражения, че жалбоподателят разполага с всички изискуеми по чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС документи, които доказват обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС. Изискването по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС относно писменото потвърждение от придобиващия в тристранната операция, че стоките са получени е с алтернативно съдържание, съгласно текста на цитираната правна норма, като от придобиващите са представени такива писмени потвърждения с посочена дата и място на получаване и вид и количество на стоките, без да има изискване да се уточнява адреса. По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] се посочва, че кадровата и техническа обезпеченост на доставчика е неотнормисима към фактическия състав на възникване правото на данъчен кредит. Претендира разноски по срисък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт А., прави искане за отхвърляне на жалбата по съображенията, изложени в потвърдителното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град в настоящия си състав, като прецени твърденията на страните във връзка със събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало с издаване на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22220220002837 – 020 – 001/15.05.2020г., срокът удължен със заповеди от 26.08.2020г. и от 30.09.2020г. за установяване на задълженията на [фирма] по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2020г. до 30.04.2020г. Заповедта за възлагане на ревизията е издадена от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощена със Заповед № РД – 01 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, вр.чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, като същата вменява правомощия на органа по издаване на заповеди за възлагане на ревизии.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен ревизионен доклад (РД) №Р – 22220220002837 - 092 -001/13.11.2020г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП - С., овластени със ЗВР. Подадено е възражение по чл. 117, ал.5 от ДОПК, прието за неоснователно в ревизионния акт.

Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт № Р – 22220220002837– 091 – 001/05.04.2021г., издаден от М. Й. С., орган, възложил ревизията и С. М. М., ръководител на ревизията, компетентни на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. При обжалване по административен ред е потвърден с Решение № 967/28.06.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ в частта, в която е предмет на съдебен контрол. Решението е поправено с Решение №1185/05.08.2021г. за поправка на очевидна фактическа грешка.

При така установената фактическа обстановка, съдът осъществявайки пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на ревизионния акт, съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК във връзка § 2 от ДОПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законния срок, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административното оспорване

на ревизионния акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните мотиви:

В настоящото производство съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 119, ал.2 от ДОПК орган по приходите, като доказателство в тази насока е Заповед № РД– 01 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С., с която са определени органите по приходите, които могат да издават заповеди за възлагане на ревизии. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. При постановяването на РА не се констатира нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Ревизионният акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон.

Органите по приходите констатирани, че [фирма] е отразило в дневниците си за продажби 12 фактури, издадени на чуждестранни контрагенти, за които не е начислило ДДС, съгласно разпоредбата на чл.79, ал.2, т.1 от ППЗДДС:

Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства от фактическа страна е установено, че по фактура № 130/08.01.2020г., издадена от [фирма] на Т. S. S. A.S., С. с валиден V. № S. е представена е фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша с валиден V. № P., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Транспортът е извършен от R. В., Б. с валиден V. № B., за което е издадена фактура № 20/0014 от 16.01.2020 г. с получател [фирма]. Представени са 2 бр. нечетливи ЧМР. В писмени

Обяснения от 16.10.2020г., пълномощникът на [фирма] пояснява, че с първото ЧМР са доставени стоки /панели/ от Полша до Т. S. S. A.S., С.. С второто ЧМР са доставени панели от Полша до склада на F. G. в X.. По отношение на последното дружество, от страна на [фирма] не са представени никакви документи и доказателства за търговските взаимоотношения между [фирма] и F. G., в т.ч. и за предоставяне на складови площи от холандското дружество на [фирма]. Представено е писмено потвърждение от Т. S. S. A.S. - С., в което липсва дата, на която стоката е получена и не се чете мястото на получаване на панелите. Посочените вид и количество на стоките в потвърждението не съответстват на вида и количеството, описани в писмените обяснения на дружеството от 16.10.2020 г. В писменото потвърждение липсват данни и за вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, както и информация за името на лицето, предало стоките и дължостното му качество. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. С подаденото възражение е приложен различен формуляр на потвърждение от Т. S. S. A.S., с посочена дата на получаване-08.01.2020г., място на получаване- С., без посочен конкретен адрес, липсва марката на превозното средство, няма поставен печат на получателя. В това потвърждение също има несъответствие в количеството на стоката, описано в писмените обяснения на дружеството от 16.10.2020г. Във връзка с всичко гореизложено, ревизиращия екип е констатирал, че [фирма] не е представило необходимите документи доказващи по безспорен начин на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от

ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента Т. S. S. A.S. С. и Т. S. S. A.S. С. не е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 131/13.01.2020 г., издадена от [фирма] на Е. Т. Г. В.В., Х. с валиден V. № N. е представена фактура №20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша с валиден V. № P., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Транспортът е за сметка на клиента и е извършен от V. I. T. B.V., Х. с валиден V. № N., за което е издадена фактура с получател Е. Т. Г. В.В., Х.. Съгласно писмени обяснения, стоките са натоварени от склад на F. G. в X., използван от [фирма] и са доставени в П. – Италия. Представено е ЧМР за извършен превоз от транспортното дружество V. I. T. B.V., Х. с посочен изпращач F. G. и получател А. G., П. - Италия, като в ЧМР-то липсва подпис и печат на получателя. От вписаните в ЧМР-то изпращач и получател, както и от писмените обяснения от представител на [фирма] е видно, че стоката е доставена в П., Италия, а от издадената фактура №131/13.01.2020 г. е видно, че получател на стоката е холандското дружество Е. Т. Г. В.В. В представеното от [фирма] по време на ревизията писмено потвърждение от Е. Т. Г. В.В. - Х., липсва пълния адрес на мястото на получаване на панелите. От представената фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция, както и от писмените обяснения на представител на [фирма] е видно, че по фактура №131/13.01.2020 г., издадена от [фирма] прехвърлител е Е. А.,Полша с V. № P., а в писменото потвърждение, получателя на тристранната операция е посочил, че прехвърлител /доставчик е E. NV, Б. с V. № B.. В писменото потвърждение липсват данни и за вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; информация за името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, както и информация за длъжностното качество на лицето, получило стоките, задължителни реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. От вписаните в ЧМР-то изпращач и получател, както и от писмените обяснения от ревизираното лице е видно, че стоката е доставена в П., Италия, а от издадената фактура № 131/13.01.2020 г. е видно, че получател на стоката е холандското дружество Е. Т. Г. В.В. В представено с възражението ЧМР за извършен превоз от транспортното дружество V. I. T. B.V., Х. е посочен изпращач F. G. и получател А. G., П. - Италия, като в ЧМР-то има поставен печат на получател друго дружество "I. E. S.". Приложеното ЧМР № 11551806 е различно от представеното по време на ревизията. Органите по приходите са приели, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента Е. Т. Г. В.В. - Х.. Липсват доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и не се потвърждава, че Е. Т. Г. В.В., Х. е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 133/20.01.2020 г., издадена от [фирма] на F. S. G., Германия с валиден V. № D.. Представена е фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша с валиден V. № P., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Транспортът е извършен от D. B., Б. с валиден V. № B., за което е издадена фактура № [ЕГН]/31.01.2020 г. с получател [фирма]. Съгласно писмени обяснения, стоките са изпратени от склада в X. /на F. G./

до Германия. Представена е товарителница за извършен превоз от транспортното дружество D. с посочен изпращач F. G. и получател F. S. G., като в транспортния документ липсват подписи и печати, както на изпращача, така и на получателя на стоката. Приложено е банково извлечение за извършено разплащане по фактура № 133/20.01.2020 г. от клиента F. S. G.. В представеното писмено потвърждение от F. S. G. – Германия на български език, не са посочени датата и мястото на получаване на стоката; вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, както и името на лицето, получило стоките и длъжностното му качество. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. С подаденото възражение е приложен различен формуляр на потвърждение от F. S. G., с посочена дата на получаване-21.01.2020 г., място на получаване- Германия, не е посочено името на лицето предало стоките и длъжностното му качество, единствено е посочено наименованието на транспортното дружество D., като по отношение на транспорта е отразено "куриерска пратка № [ЕГН]". Ревизиращите са приели, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента F. S. G. - Германия. Направен е извод, че F. S. G., Германия не е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 135/05.02.2020 г., издадена от [фирма] на А. Г., Германия с V. № D. /валиден/. Представена е фактура № 20100006/03.01.2020г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша с валиден V. № Р., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Транспортът е извършен от D. В., Б. с валиден V. № В., за което е издадена фактура № [ЕГН]/12.02.2020 г. с получател [фирма]. Съгласно писмени обяснения, стоката е натоварена от склад, ползван от [фирма] в X. - на F. G. и е доставена в G. N. К.-N., Германия. Представена е товарителница за извършен превоз от транспортното дружество D. I. L. с посочен изпращач F. G. и получател G. N. К.-N., като в транспортния документ липсват подписи и печати, както на изпращача, така и на получателя на стоката. Не са представени доказателства за това, че вписания в ЧМР-то получател G. N. К.-N. е свързан с получателя, отразен в издадената фактура № 135/05.02.2020 г. - А. Г., Германия. Приложено е потвърждение на немски език от А. Г. – Германия, в което фигурират две дати на получаване на стоката – 05.02.2020г. и 19.08.2020 г. В потвърждението не са посочени вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество. От представената фактура №20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция, както и от писмените обяснения от ревизираното лице е видно, че по фактура №135/05.02.2020 г., издадена от [фирма] прехвърлител е Е. А., Полша с V. № Р., а в писменото потвърждение, получателят на тристранната операция е посочил, че прехвърлител /доставчик е Е., Б. с V. № В. /валиден/. В случая липсват задължителните реквизити от

потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. Във връзка с всичко гореизложено, ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС и не се доказва, че А. Г., Германия е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 137/12.02.2020 г., издадена от [фирма] на **Г. С. Г., Германия** с валиден V. №D.. Представена е фактура № 20100006/03.01.2020г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша с валиден V. №P., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Транспортът е извършен от Д. В., Б. с валиден V. № В., за което е издадена фактура № [ЕГН]/26.02.2020г. с получател [фирма]. Съгласно писмени обяснения, стоката е натоварена от склад, ползван от [фирма] в Х. - на F. G. и е доставена в Н., Германия. Представена е товарителница за извършен превоз от транспортното дружество Д. с посочен изпращач F. G. и получател, който не се чете добре, но е различен от посочения във фактура № 137/12.02.2020 г. - G. G.. В транспортния документ липсват подписи и печати, както на изпращача, така и на получателя на стоката. Не са представени доказателства за това, че вписания в товарителницата получател е свързан с получателя, отразен в издадената фактура № 137/12.02.2020 г. - G. G.. Приложено е банково извлечение за извършено разплащане по фактура №137/12.02.2020 г. от клиента G. G.. В представеното от ревизираното лице по време на ревизията писмено потвърждение от G. G. – Германия, липсва информация за пълния адрес на мястото на получаване на панелите; вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, както и длъжностното качество на лицето, получило стоките. От представената фактура №20100006/03.01.2020г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция, както и от писмените обяснения от ревизираното лице е видно, че по фактура № 137/12.02.2020 г., издадена от [фирма] прехвърлител е Е. А., Полша с V. № P., а в писменото потвърждение, получателят на тристранната операция е посочил, че прехвърлител /доставчик е Е., Б. с V. №D. (получателят грешно е посочил собствения си V.- номер, вместо V.-номера на доставчика). В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции.

С подаденото възражение е приложен различен формуляр на потвърждение от G. G. – Германия, с посочена дата на получаване-14.02.2020 г., място на получаване - адрес в Германия, не е посочено името на лицето предало стоките и длъжностното му качество, липсва марката и регистрационния номер на превозното средство, т.е. отново липсват задължителните реквизити в потвърждението. Във връзка с всичко гореизложено, ревизиращият екип правилно е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи

получаването на стоката от клиента А. Г. - Германия. Същото обстоятелство, както и липсата на безспорни доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл.9, ал.2, т.2 от ППЗДДС за получателя на стоките (от товарителницата) не потвърждават, че Г. Г., Германия е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По отношение на фактура № 138/24.02.2020 г. съгласно констатациите в РД в дневника за продажби е отразено, че фактура № 138/24.02.2020 г. е издадена от [фирма] на **R. S. E. B., Б.** с V. № B.. След извършена справка в системата V. се установи, че под същия V. - номер фигурира белгийско дружество с друго име: В.-В.. От ревизираното лице не е представена фактура №138/24.02.2020г., както и други съпътстващи документи към същата, в т.ч.: фактура, издадена от прехвърлителя в тристранната операция, в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника; фактура, издадена от посредника, в която е посочен ДДС номера на придобиващия в тристранната операция; писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени. С подаденото възражение също не е представена посочената фактура и/или други съпътстващи документи към нея.

По фактура № 139/06.03.2020г., издадена от [фирма] на **S. L. T. F., Франция** с валиден V. №F.. При ревизията е представена фактура № 55/05.03.2020г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция В. V. E., Б. с валиден V. № B., в която е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника. Представена е нечетлива товарителница. В представеното от ревизираното лице писмено потвърждение от L. T. F. Srl.– Франция, не са посочени вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, както и името на лицето, получило стоките и длъжностното му качество. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. Към възражението отново е приложено същото потвърждение от L. T. F. Srl.– Франция, в което не са посочени името на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспорта. Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента S. L. T. F. - Франция. Същото обстоятелство не потвърждава, че S. L. T. F. Srl. - Франция е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 143/26.03.2020 г., издадена от [фирма] на **S. C. Kft, У.** с валиден V. № H.. По време на ревизията е представена фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша, V. № P.. Приложено е ЧМР, в което не се чете транспортното

дружество, извършило превоза на стоките. В ЧМР-то, като изпращач е посочен F. G., а получател – M.. В същото липсва подпис и печат на получателя на стоката. Приложено е банково извлечение за извършено разплащане по проформа фактура от клиента S. Kft. В представеното от ревизираното лице писмено потвърждение от S. Kft - У., не са посочени вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, както и името на лицето, предало стоките и дължостното му качество. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. Към подаденото възражение е приложено потвърждение от S. Kft - У., с посочен модел и регистрационен номер на транспортното средство, липсва името на лицето, предало стоките и дължостното му качество. Ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента S. Kft. – У.. Същото обстоятелство, както и липсата на доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл.9, ал.2, т.2 от ППЗДДС за получателя на стоките (от ЧМР-то) не потвърждават, че S. Kft, У. е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 144/26.03.2020г., издадена от [фирма] на S. C. Kft,У. с валиден V. № Н.. При ревизията е представена фактура № 144/26.03.2020 г., от която е видно, че получател /клиент е S. Kft, У. с V. № Н.. В дневника за продажби за м.03.2020 г. обаче, ревизираното лице е отразило като клиент E. S. D. BV, X. с V. №N.. По време на ревизията е представена фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция E. A., Полша, V. №P.. Приложено е ЧМР, в което не се чете транспортното дружество, извършило превоза на стоките. В ЧМР-то, като изпращач е посочен F. G., а получател – O.. В същото липсва подпис и печат на получателя на стоката. Приложено е банково извлечение за извършено разплащане по проформа фактура от клиента S. Kft. В представеното от ревизираното лице писмено потвърждение от S. Kft - У., не са посочени вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, както и името на лицето, предало стоките и дължостното му качество. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. Към подаденото възражение е приложено потвърждение от S. Kft - У., с посочен модел и регистрационен номер на транспортното средство, липсва името на лицето, предало стоките и дължостното му качество. Ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента S. Kft. – У.. Същото обстоятелство, както и липсата на доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от

ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл.9, ал.2, т.2 от ППЗДДС за получателя на стоките (от ЧМР-то) не потвърждават, че S. Kft, У. е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 145/26.03.2020г., издадена от [фирма] на **G. C. G., Германия** с валиден V. № D.. По време на ревизията е представена фактура № 20100006/03.01.2020 г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция E. A., Полша, V. № P.. Транспортът е извършен от D. B., Б. с валиден V. № B., за което е издадена фактура № [ЕГН]/30.04.2020 г. с получател [фирма]. В приложената товарителница като изпращач е посочен F. G., а получател – SCS J. S.. В транспортния документ липсват подписи и печати на изпращача и получателя на стоката. Не са представени доказателства за това, че вписания в товарителницата получател SCS J. S. е свързан с получателя, отразен в издадената фактура №145/26.03.2020 г. - G. G.. В представеното от ревизираното лице писмено потвърждение от G. G. - Германия, липсва информация за пълния адрес на мястото на получаване на стоката; вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; име на лицето, предало стоките и дължностното му качество, както и дължностното качество на лицето, получило стоките. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. С подаденото възражение е приложен различен формуляр на потвърждение от G. G. – Германия, с посочена дата на получаване - 14.02.2020 г. /в случая е налице разминаване в датите, предвид обстоятелството, че посочената дата в потвърждението не е относима към издадената фактура от 26.03.2020 г./, място на получаване - адрес в Германия, не е посочено името на лицето предало стоките и дължностното му качество, липсва марката и регистрационния номер на превозното средство. Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента G. G. - Германия. Същото обстоятелство, както и липсата на доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл.9, ал.2, т.2 от ППЗДДС за получателя на стоките (от товарителницата) не потвърждават, че G. G., Германия е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По фактура № 146/27.03.2020г., издадена от [фирма] на **E. T. G. B.V., Х.** с валиден V. № N.. По време на ревизията е представена фактура №19100825/22.07.2019г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция E. A., Полша, V. № P.. Не е представен транспортен документ. Не е представен и с подаденото възражение срещу РД.В представеното от ревизираното лице писмено потвърждение от E. T. G. B.V. - Х., липсва информация за вида, марката и регистрационния номер на превозното средство, с което е извършен транспортът; номера на товарителницата; име на лицето, предало стоките и

длъжностното му качество, както и длъжностното качество на лицето, получило стоките. В случая липсват задължителните реквизити от потвърждението, удостоверяващи извършването на тристранни операции. Представената фактура от прехвърлителя на стоката е от м.07/2019г., а фактурата издадена от [фирма] /посредник/ към придобиващия за доставката на стоката е на значително по късен етап. Т. операция е сделка по продажба на стока между три лица, които са регистрирани за ДДС целите в три различни държави-членки на ЕС, като едното лице се явява единствено посредник, а стоката пътува директно между другите две лица, съгласно разпоредбата на чл.15 от ЗДДС. В конкретния случай не са представени обяснения каква е причината за същественото разминаване при издаване на фактурите. Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента Е. Т. G. B.V. - X.. Същото обстоятелство, както и липсата на доказателства по реда на чл.9, ал.2, т.1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл.9, ал.2, т.2 от ППЗДДС за получателя на стоките (липсва транспортен документ) не потвърждават, че Е. Т. G. B.V., X. е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

По отношение на фактура № 147/27.03.2020г. Както в самата фактура, така и в дневника за продажби е отразено, че фактура № 147/27.03.2020 г. е издадена от [фирма] на **For G., B.** с V. № B.. След извършена справка в системата V. се установи, че под същия V.-номер фигурира белгийско дружество с друго име: B. JRN G.. По време на ревизията е представена фактура № 19100825/22.07.2019г., издадена от прехвърлителя в тристранната операция Е. А., Полша, V. №P.. Не е представен и транспортен документ, както и писмено потвърждение, удостоверяващо получаването на стоката от клиента. Не са представени и с подаденото възражение срещу РД. Представената фактура от прехвърлителя на стоката е от м.07/2019г., а фактурата издадена от [фирма] /посредник/ към придобиващия за доставката на стоката е на значително по късен етап. Не са представени обяснения каква е причината за същественото разминаване при издаване на фактурите. Във връзка с гореизложеното, ревизиращият екип е приел, че [фирма] не е представило необходимите документи за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал.5 от ЗДДС, а именно: дружеството не разполага с документите по чл.9, ал.2, т.4 от ППЗДДС, удостоверяващи получаването на стоката от клиента For G./ B. JRN G. - B.. Същото обстоятелство, както и липсата на доказателства по реда на чл. 9, ал. 2, т. 1 от ППЗДДС за изпращача на стоките и по реда на чл. 9, ал. 2, т. 2 от ППЗДДС за получателя на стоките (липсва транспортен документ и писмено потвърждение от клиента) не потвърждават, че F. / B. JRN G. - B. е придобиващо лице в тристранна операция с посредник [фирма].

В хода на ревизионното производство е установено, че за почти всички

доставки, по които [фирма] декларира, че е посредник в тристранни операции, е представена една основна фактура № 20100006/03.01.2020г. на стойност 45 872,00 Е. /89717,83 лв./ от Е. А., Полша с валиден V. № Р. /прехвърлител/, която не е включена в дневниците за покупки на дружеството. В подадените отчетните регистри по ЗДДС /дневник за покупките/ и в писмените потвърждения като доставчик /прехвърлител е посочено друго дружество - Е. NV, Б. с V. № В..

Въз основа на така установеното от фактическа страна органите по приходите са направили извод, че посредникът не се е снабдил с необходимите документи, доказващи обстоятелства по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС, няма тристранни операции с посредник жалбоподателя и е налице вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната. В този случай данъкът е изискуем от посредника по силата на чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период месец 01.2020г. в общ размер на 6 328.91 лева по 11 фактури, издадени от [фирма] с предмет консултантска такса по договор от 01.01.2018г. от фактическа страна е установено, че на 01.01.2018г. е сключен договор между Частно дружество с ограничена отговорност Р. С. Ю. и неговите дъщерни дружества със седалище в Б., наричано за краткост „А.“ от една страна и от друга страна [фирма] консултант. Съгласно клаузите на договора, консултантът влиза в договорните консултантски отношения с „А.“ в качеството на Мениджър продажби, считано от 01.01.2018 г. Договорът е сключен за неопределен срок от време, а възнаграждението е 5 % от реализирания и платен оборот. Посочено е, че консултантът ще участва във всички преговори за продажба на осветителни технологии L. на Р., без географски ограничения. С възражението срещу ревизионния доклад е подадено Споразумение от 15.01.2018г. за изменение и допълнение на договор за консултантски услуги от 01.01.2018г. между Частно дружество с ограничена отговорност Р. С. Ю. и неговите дъщерни дружества със седалище в Б., наричано за краткост „А.“ и [фирма] – консултант, съгласно което страните се споразумяват за изменения и допълнения в договора от 01.01.2018 г. Съгласно споразумението чл.1 на договора се изменя, както следва: Консултантът влиза в договорните консултантски отношения с А. както и с Холдинг Р. С. И. Б.В. и неговите дъщерни дружества, в т. ч. " [фирма]. Съгласно чл. 2 от споразумението се създава нова ал.2 към договора - За предоставените и получени консултантски услуги се подписва приемо-предавателен протокол за извършена и приета работа. Към възражението други доказателства, удостоверяващи изпълнението на декларираните консултантски услуги не са представени, в т. ч. приемо - предавателен протокол за извършена и приета работа или др.

Приложеното допълнително споразумение не е кредитирано от органите по приходите като съставено след издаване на ревизионния доклад и представено за целите на ревизията.

Приложена е фактура № [ЕГН]/01.12.2020г. с предмет "Допълнителни разходи-консултантски услуги за периода януари 2019 - януари 2020" издадена от [фирма] към "Р. С. Ю." V. В. на стойност 33 226,85 лв., която е издадена без основание. Включена е в СД за ДДС за данъчен период м.12/2020 г.

На основание всичко гореизложено и предвид разпоредбите на чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС, чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчната администрация е приела, че за [фирма] не е налице правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 328,91 лв. по всички 11 бр. фактури, издадени от [фирма].

Настоящата съдебна инстанция счита направените правни изводи за обосновани и законосъобразни и в частта относно облагането на жалбоподателя като участник в тристранни операции, за които е прието, че няма доказателства получателите да са ги декларирали и начислили ДДС, както и в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит поради липса на доказателства за реално осъществена доставка на услуги от [фирма].

В хода на съдебното производство е приета справка от регистъра на V. декларациите и заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло. Вещото лице в заключението посочва, че жалбоподателят е декларирал в дневника за покупки фактура № 20100006/03.01.2020г. с доставчик E. NV Б. с данъчна основа на посредник тристранна операция като освободена от облагане с ДДС доставка с данъчна основа 89 717.83 лева. Няма декларирана покупка от доставчик – прехвърлител E. A. Полша. Представена е обаче само фактура № 20100006/03.01.2020г. на стойност 45 872,00 E. /89717,83 лв./, издадена от E. A., Полша. Издателят на фактурата не е деклариран в дневника за покупки, където фактурата е вписана с друг издател. По отношение на V. декларациите, единствено S. KFT, Y., контрагент по фактура № [ЕГН]/26.03.2020г. е декларирало получена доставка, но не като придобиване по тристранна операция, а като B.. Експертизата дава заключение, че за периода от 01.01.2020г. до 31.03.2020г. няма декларирани доставки като придобивания по тристранни операции от чуждестранни търговци – придобиващи за българския V. B. [фирма].

Заключението на съдебно – счетоводната експертиза категорично потвърждава изводите на приходната администрация, че не са налице условията на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС за признаване на тристранна операция и недължимост на ДДС от страна на жалбоподателя като посредник в тристранната операция.

Съгласно чл. 15 от ЗДДС, тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия:

1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ);

2. стоките се транспортират директно от А до В;

3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В;
4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

Описаните операции с получатели посочените по-горе търговски дружества не са тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС. Придобиващите по фактурите не са начислили ДДС като получатели по доставките, видно от заключението на съдебно – счетоводната експертиза. След като няма осъществени тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС не е приложима разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС и мястото на изпълнение на доставките по процесните фактури е на територията на страната. Така декларирани операциите водят до дължимост на ДДС от жалбоподателя, за който не се доказва да е посредник в тристранни операции. В тази връзка [фирма] дължи ДДС като получател по В., на основание чл. 62, ал.2 от ЗДДС във връзка с чл. 84 от ЗДДС. Освен представяне на документите по чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, както следва: фактура, издадена от прехвърлителя в тристранната операция, в която е посочен идентификационният номер по ДДС по чл. 94, ал. 2 от закона на посредника; фактура по чл. 79, ал. 2, т. 1, издадена от посредника в тристранната операция, в която е посочен ДДС номерът на ридобиващия в тристранната операция, издаден от държавата членка, където стоките пристигат; V.-декларация за съответния данъчен период, в която е декларирана доставката, във връзка с която е издадена фактурата по т.2; писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница, следва и по съществуващите доставки да отговарят на смисъла, заложен в чл. 15 от ЗДДС. В случая не се доказва по безспорен начин получаването на стоките от придобиващите по тристранните операции, за което се изискват документите по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Представените такива съдържат противоречия и дори формално не отговарят на нормативно установените изисквания, но по - важното е че съвкупно преценени не доказват получаване на стоките от приобретателите по тристранните операции. Пряко доказателство, че приобретателите не потвърждават получаването на стоките е фактът, че за периода от 01. 01. 2020г. до 31. 03. 2020г. няма декларирани доставки като придобивания по тристранни операции от чуждестранни търговци – придобиващи за българския V. V. [фирма], тоест приобретателите не са начислили ДДС и не считат, че са получатели на стоките. Ревизионният акт в частта, в която не са признати тристранни операции с посредник [фирма] и на жалбоподателя е начислено ДДС като получател по В. е обоснован и законосъобразен и следва да бъде потвърден. Жалбата е неоснователна и в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по 11 фактури, издадени от [фирма].

Предметът на доставките са консултантски услуги. По условията на договора и споразумението приемането на консултантските услуги се доказва с приемо – предавателни протоколи, доклади от проведени срещи, сключени договори с клиенти, доказващи резултата от преговорите. Такива не са представени, доставчикът не разполага с ресурс за осъществяване на консултантски услуги. Такъв вид услуги не са в премега на икономическа дейност на издателя на фактурите. Обосновано и законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит като е прието, че няма доказателства за реално осъществяване на доставки по процесните фактури, при липса на предпоставките по чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 25 ЗДДС и чл. 9 ЗДДС.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли. Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно в минимален размер от 1725 лева по чл. 8, ал.1, т. 4 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, 43 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалби на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителите Х. М. М. Б. и А. Ф. Ф. срещу Ревизионен акт № Р – 22220220002837 – 091 – 001/05.04.2021г., издаден от М. Й. С., орган, възложил ревизията и С. М. М., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №967/28.06.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка №1185/05.08.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 01.2020г. в размер на 15 167.10 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 02.2020г. в размер на 9 649.38 лева главница и и съответните лихви и за данъчен период м.03.2020г. в размер на 15 005.67 лева главница и съответните лихви.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], представлявано от управителите Х. М. М. Б. и А. Ф. Ф. да заплати на НАП – Дирекция „ОДОП“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 1725 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

